

Ἀρχιμανδριτες καριέρας!

Η Ἐκκλησία ἀνέκαθεν γνωρίζει κληρικούς καὶ ἐγγάμους καὶ ἀγάμους. Οἱ ἄγαμοι κληρικοί δὲν βρίσκονται ὑποχρεωτικά σὲ Μοναστήρι, ἀλλὰ ζοῦν στὸν κόσμο τηρώντας τὶς τρεῖς μοναχικὲς ἀρετὲς, **τὴν παρθενία, τὴν ἀκτημοσύνη καὶ τὴν ὑπακοή**. Ὁ μακαριστὸς πατὴρ Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος, στὸ βιβλίο του «Μοναχικὸς καὶ ἄγαμος κοσμικὸς κληρικός», σημειώνει: «Πῶς δύναται κάποιος ἄγαμος νὰ μείνῃ στὸν κόσμο ὡς λαϊκὸς μόνο καὶ ὄχι καὶ ὡς κληρικός; Δὲν ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι ἡ θεωρία ὅτι ὅλοι οἱ ἄγαμοι εἶναι ὑποχρεωτικά μοναχοὶ καὶ διαβιοῦν σὲ μοναστήρι, ἀναλυομένη, καταλήγει σὲ βλασφημία, διότι, κατὰ κάποιο τρόπο, ἐκλαμβάνει τὴν παρθενία ὡς κώλυμα Ἱερωσύνης;»!

• Δυστυχῶς σήμερα γέμισε ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ ἀγάμους κληρικούς, πού ἐνῶ δὲν ζοῦν τὴ μοναχικὴ ζωὴ, ἐν τούτοις ἔχουν κάνει **κουρά** μεγαλοσχήμου, καὶ φοροῦν ἐπιδεικτικά καὶ τό σχῆμα! Ἔγινε καὶ ἡ κουρά τελετὴ πρὸς **ἐπίδειξι!** Γίνονται τυπικά μοναχοί, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ χειροτονηθοῦν πρεσβύτεροι καὶ νὰ χειροθετηθοῦν ἀρχιμανδριτες! Σ' αὐτὴ τὴν κωμωδία τῆς μοναχικῆς κουρᾶς συνεργοῦν πρωτίστως ἐπίσκοποι, γιὰ νὰ μὴ ποῦμε, ὅτι τὴν προτείνουν καὶ τὴν ἐπιβάλλουν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ὑποψήφιος μοναχὸς στὴν ἐρώτησι τοῦ ἡγουμένου, «ἐκουσία γνώμη προσέρχεσαι ἢ μήπως ἔκ τινος ἀνάγκης;», ἡ εἰλικρίνεια ἐπιβάλλει νὰ ἀπαντήσῃ ὁ ὑποψήφιος: «*Ὁχι, τίμιε Πάτερ, ἔξ ἀνάγκης προσήλθον*», γιὰ νὰ γίνω ἄγαμος κληρικός, ἀρχιμανδριτης!

• Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέει νὰ μὴ κάνουμε τίποτε πρὸς ἐπίδειξι, πρὸ παντός κουρές καὶ χειροτονίες: «Μηδὲν πρὸς ἐπίδειξιν διαπραττόμενοι, ἀλλὰ διὰ τὸν περὶ τὸν Θεὸν πόθον, δυνησόμεθα καὶ τῶν ἡμαρτημένων ἡμῖν τὸν ρύπον ἀπονίψασθαι καὶ τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας ἀξιωθῆναι» (Ε. Π. Ε. 3,340). Με τ ἄ φ ρ α σ ι ς : Τίποτε νὰ μὴ κάνουμε πρὸς ἐπίδειξι, ἀλλ' ὅλα νὰ τὰ ἐνεργοῦμε γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι θὰ μπορέσουμε νὰ καθαρίσουμε τὴ βρωμιά τῶν ἁμαρτημάτων μας καὶ νὰ γίνουμε ἄξιοι τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ.

• Γέμισε σήμερα ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ ἀρχιμανδριτες, μικρῆς μάλιστα ἡλικίας, πού οὔτε σεμνοὶ στὸν κόσμο λειτουργοὶ ὡς ἄγαμοι κληρικοί διακονοῦν, οὔτε σὲ μοναστήρια διαβιοῦν. Τί εἶναι; Ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον **«καριερίστες»**. Θά λέγαμε καὶ «φιγουρατζῆδες», ἀλλὰ δὲν ἐπιμένουμε, γιὰτί Κύριος οἶδε! Ἐκεῖνα πού φαίνονται, σημειώνουμε. Οἱ περισσότεροι ζοῦν μέ ἀλλεπάλληλες **λαχτάρες**:

• **Πρώτη** λαχτάρᾳ τους νὰ φορέσουν **ἐπανωκαλύμμαυχο!** Ἀκόμα καὶ διάκονοι κάνουν ἐπίδειξι μέ τὴν κεντητὴ στολή τους καὶ μέ ἐπανωκαλύμμαυχο. Κι ἂν τοὺς ρωτήσῃς, γιὰτί τό φορᾶνε, σοῦ προτάσσουν τό μοναχικὸ τους σχῆμα. Μά τό ἴδιο εἶναι τό ταπεινὸ **μοναχικὸ κουκούλιο**, πού τό φορεῖ ὁ καλόγερος γιὰ νὰ μὴ βλέπῃ δεξιά καὶ ἀριστερά τί γίνεται, καὶ τό ἴδιο εἶναι τό **ἀρχidiaκονικὸ ἐπανωκαλύμμαυχο**, πού μέσα στὸν κόσμο τό φορᾶνε γιὰ νὰ δείξουν τὴν ἀνωτερότητά τους ἀπὸ τὸν ἄλλο διάκονο, τὸν ἐγγαμο; Ὁ ἄγαμος διάκονος δὲν σηκώνει τό βάρος ἐνός ἐγγάμου, ἐκτός κι ἂν βρισκεται ὑπὸ μοναχικὴ ὑπακοή καὶ ἐκκοπή τοῦ ἰδίου του θελήματος. Ἡ ἱερωσύνη καὶ ἡ διακονία δὲν εἶναι **φουσκωμα**. Δὲν εἶναι δόξα. Εἶναι **κόπος** γιὰ ἄλλη, οὐράνια, δόξα. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Οὐκ ἀρχόντων τύφός ἐστι τὰ ἐνταῦθα, οὐδέ ἀρχομένων δουλοπρέπεια, ἀλλὰ ἀρχὴ πνευματικῆ, τούτῳ μάλιστα πλεονεκτοῦσα, τῷ τό πλεόν τῶν πόνων καὶ τῆς ὑπὲρ ὑμῶν ἀναδέχεται φροντίδος, οὐ τῷ τιμᾶς πλείους ἐπιζητεῖν*» (Ε.Π.Ε. 19,488). Με τ ἄ φ ρ α σ ι ς : Ἡ ἱερωσύνη δὲν εἶναι ἐξουσία γιὰ νὰ φουσκῶνουν τὰ μυαλά τῶν ἀνθρώπων ἢ νὰ γίνωνται οἱ ὑπόλοιποι δουλοπρεπεῖς. Εἶναι ἐξουσία πνευματικῆ πλεονέκτημά της τό ὅτι οἱ κληρικοὶ φορτῶνται γιὰ σᾶς μέ περισσότερους κόπους καὶ δὲν ἐπιζητοῦν μεγαλύτερες τιμές!

• **Δεύτερη** λαχτάρᾳ τους εἶναι νὰ χειροτονηθοῦν σύντομα (πρὶν ἀπὸ τὰ 30) πρεσβύτεροι, νὰ γίνουν τὴν ἴδια ὥρα **ἀρχιμανδριτες** καὶ νὰ **προΐστανται** στή Λειτουργία. Δὲν σέβονται σεβασμίους πρεσβυτέρους. Τούς παραμερίζουν. Τούς χρησιμοποιοῦν ὡς... διακόνους τους!...

• **Τρίτη** λαχτάρᾳ τους ἡ ἐπιδιώξις τους νὰ ἐγγραφοῦν στὸν **κατάλογο τῶν πρὸς ἀρχιερατεία ἐκλογίμων**. Μόλις περάσῃ ἡ πενταετία τῆς εἰς πρεσβύτερον χειροτονίας, σπεύδουν νὰ συγκεντρώσουν τὰ κατάλληλα «χαρτιά» καὶ νὰ ἱκετεύσουν τὸν ἐπίσκοπό τους νὰ τὰ προωθήσῃ στὴν Ἱ. Σύνοδο καὶ νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς ἐγγραφῆς τους! Ὁ Χριστὸς εἶπε «Χαίρετε, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς», καὶ αὐτοὶ χαίρονται, γιὰτί γράφτηκε τό ὄνομά τους στὸν κατάλογο ὑποψηφίων δεσποτάδων.

• **Τέταρτη** λαχτάρᾳ τους καὶ ἐπιδιώξις τους: Νὰ προσκολληθοῦν σὲ κάποιο ἰσχυρὸ ἐκκλησιαστικὸ παράγοντα, σὲ κάποιο **«γέροντα»** (ἡ λέξις δὲν σημαίνει ἐν προκειμένῳ τὸν πνευματικὸ πατέρα, ἀλλὰ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς δεσποτικῆς ὁμάδας). Ὁχι μέ τὴν κλῆσι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλὰ μέ τὴ χρῆσι τοῦ «Γεροντισμοῦ» (τοῦ ἰσχυροῦ μέσου) πασχίζου νὰ προαχθοῦν!

• **Πέμπτη** λαχτάρᾳ τους: Νὰ καταστοῦν οἱ ἴδιοι **«γερωντάδες»**, νὰ ἀποκτήσουν πνευματικοπαῖδια καὶ πνευματικοκόρες!

• **Ἑκτη** λαχτάρᾳ τους: Νὰ δοῦν τό ὄνομά τους στὸ **τριπρόσωπο** ἐκλογῆς γιὰ κάποια Μητρόπολι! Ἔφτασε ὁ καιρὸς!... Πλησιάζει ἡ μιτροφόρεσις!... Ἔχουνε ἔτοιμα καὶ τὰ ἀρχιερατικά!...

• **Ἑβδόμη** λαχτάρᾳ τους: Νὰ γίνουν ἔστω καὶ **βοηθοὶ ἐπίσκοποι**, ἢ ἔστω σὲ κάποιο Πατριαρχεῖο... Ἄς γίνουν ἐγκολπιόφοροι, καὶ ἄς εἶναι μόνο γιὰ κηδεῖες καὶ μνημόσυνα!

• **Ὀγδόη** λαχτάρᾳ τους: Νὰ περιφέρωνται μέ μανδύα καὶ ἐγκόλπιο σὲ πανηγύρια καὶ ν' ἀκοῦνε τό «*Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα!*»!

Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «*Τί τῆς ματαίας δόξης ἀπατηλότερον; Εἰ δὲ καὶ μὴ ἐν τῷ παρόντι τὰ τῆς μεταβολῆς αὐτὸν ἐκδέξεται, ὁ θάνατος πάντως ἐπελθὼν διέκοψε τὴν εὐημερίαν. Καὶ ὁ σήμερον ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος καὶ τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους ὡς σκιάς ὀρῶν, ἀθρόον τῇ ἐξῆς κείται νεκρὸς ἄπνους, δυσωδίας ἐμπεπλησμένος*» (Ε.Π.Ε. 2,680). Με τ ἄ φ ρ α σ ι ς : Ὑπάρχει τίποτε ἀπατηλότερο ἀπὸ τὴ μάταιη δόξα; Καὶ ἂν ἀκόμα (ὁ δοξασμένος) δὲν δεχθῇ στὴν παρούσα ζωὴ πτώσι, ὅπωςδήποτε ὁ θάνατος πού ἐπῆλθε, τοῦ διέκοψε τὴν πρόσκαιρη εὐτυχία. Καὶ αὐτὸς, πού σήμερα κάθεται σὲ θρόνο ὑπερήφανα καὶ βλέπει σάν σκιές ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀμέσως στὴ συνέχεια κείται νεκρὸς ἄπνους, γεμάτος δυσωδία.

• Δυστυχισμένα θύματα μιᾶς **ἀνόητης κουφότητος**. Δὲν μποροῦν νὰ χαροῦν τὴ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ, πού εὐλογεῖ τὴν **ταπεινὴ ἱερωσύνη**.